

Hr Domö och Dagens Nyheter

En brevväxling

Svenska Dagbladet riktade i går ett angrepp på Dagens Nyheter, vilket förtjänar att belysas. Det går delvis ut på att Dagens Nyheter genom att kraftigt berömma hr Ohlins prestationer i förra fredagens radiointervju skulle ha visat osjälvständighet mot partiledaren. Resonemanget är underligt. Ingen kan bestrida att Dagens Nyheter vid flera tillfällen kritiserat hr Ohlin. Tidningen anser sig emellertid också ha full rätt att just i självständighetens namn berömma folkpartiets ordförande. Den oavbrutna, om också av alltför tydliga skäl något lägmälda lovsång som uppstämmer till hr Domös ära i Svenska Dagbladet visar att de båda tidningarnas inställning till de partier vilka de strider för är av helt olika karaktär. I själva sakfrågan lär det knappast vara möjligt att hävda en annan mening än att hr Ohlin som intervjuobjekt i radio stod på ett helt annat plan än hr Domö. Svenska Dagbladet söker komma ifrån detta enkla konstaterande genom en yster formulering. Skillnaden mellan de båda herrarna bestod i "munvighet" (hr Ohlin) och "lugnt eftersinnande" (hr Domö). Att snabbt och intelligent svara på framställda frågor blir alltså något tvivelaktigt, att på en gång ha svårt att finna svar och svara trögt, länge och oklart blir något fint. Ingen har haft anledning att beskylla hr Domö för munvighet — och högern må gärna glädja sig över den saken.

Tidningen kommer också med en allvarigare beskyllning. Hr Domö talade i sin radiointervju, skriver Svenska Dagbladet, "om att tryckfriheten även medför förpliktelser. Det gäller icke minst den enskilde medborgarens goda namn och rykte. Hr Domö iakttar alltid en gentleman's moderation när det gäller egen sak. I annat fall skulle han ha kunnat erinra Dagens Nyheter-representanten om att han efter tryckfrihetsdebatten i riksdagen tillställde Dagens Nyheter ett brev, som klarlade hans personliga ståndpunktstagande. Detta brev infördes icke i Dagens Nyheter." Detta kontrasterar, skriver Svenska Dagbladet, mot att denna tidning tillät hr Ohlin att där publicera vissa inlägg.

Hur förhåller sig då saken? Hr Domö skrev den 14 juli i år ett brev till Dagens Nyheter's chefredaktör. I brevet antydde inte med ett ord att det var avsett att införas i tidningen; Dagens Nyheter skulle med största nöje ha gjort detta, men utgick från att brevet var av privat natur och borde behandlas som sådant. Tidningens chefredaktör besvarade därför brevet med ett privatbrev till hr Domö; icke heller därefter antydde hr Domö på något sätt att han önskade sitt brev publicerat. De båda breven återges i det följande:

Stockholm den 14 juli 1948.

Hr chefredaktör!

Vid min återkomst till Stockholm finner jag att eder ärade tidning tydligen fortfarande intresserar sig för det sätt på vilket jag röstade i frågan om utgivningsförbud vid krigsfara. Jag finner så till exempel att ni den 7 dennes citerat tidningen Expressen och till edert citat fogat en kommentar som föranleder mig till några påpekanden.

Jag vill först påminna om att högern som parti icke tog ställning till de frågor som aktualiserades i samband med tryckfrihetsfrågan. Envar inom partiet följde helt sin egen övertygelse. Detta gäller även partiets representanter i utskottet.

För min del biträde jag k. m. t:s förslag till formulering av bestämmelsen om utgivningsförbud. Jag utträdde mig icke särskilt i denna fråga i debatten, men anslöt mig där till k. m. t:s förslag då det gällde tryckfrihetsjuryn. Det finns måhända också skäl att påminna dem på pressläktaren som "särskilt inriktade sig på att se hur hr Domö röstade" om att jag instämde i det anförande hr Andrén höll, vilket vederterligen icke framkallat protester från tidningshall.

Då frågan om utskottets förslag företogs till avgörande avstod jag från att rösta. Jag röstade således icke för utskottet, men röstade ej heller vid andra voteringen mot utskottet. Detta berodde ingalunda på någon ovilja att ta ställning. Förhållandet var helt enkelt att man i vissa kretsar ville försöka att få båda förslagen vilande. Hr Ewerlöf framförde denna tanke till mig under framhållande av att ett beslut av detta slag icke borde fattas i den brådska som präglat hela behandlingen av detta grundlagsförslag. Jag avrådde icke, men deklarerade för min del att jag icke kunde stödja förslaget med min röst, då jag beslutat mig för att biträda k. m. t:s formulering.

Min avsikt att rösta "för kungen" omöjliggjordes helt enkelt av den orsaken att propositionen godtog utan votering. Härfor torde jag icke kunna göras ansvarig. Ej heller torde någon invändning kunna resas mot

denna lösning från deras sida som önskade se propositionen godtagen i denna punkt, och dit hör, såvitt jag förstått rätt, eder tidning.

Jag tillåter mig avslutningsvis framhålla att pressen fyller en viktig uppgift genom att noggrant följa vad som sker i riksdagen. Huruvida den tjänar sina egentliga uppgifter eller sin egen sak genom att "särskilt inrikta sig" på vissa detaljobservationer utan att sätta dem i sitt rätta sammanhang överlämnar jag helt till eder att avgöra.

Högaktingsfullt
Fritiof Domö

14.7.1948.

Riksdagsman Fritiof Domö,
Grev Turegatan 40, Stockholm.

Jag ber att få påpeka att Dagens Nyheter har vänt sig mot en framställning i Svenska Dagbladet rörande ert deltagande i behandlingen av ifrågasvarande tryckfrihetsfråga. Av ert eget brev framgår nu att Svenska Dagbladets framställning varit felaktig och Dagens Nyheter liksom Expressens beskrivning riktig. Jag har ingenting att tillägga.

Högaktingsfullt
Herbert Tingsten

De båda brevens innehåll talar för sig självt. Hr Domö erkände redan vid detta tillfälle privat — vilket han senare gjort offentligt — att Dagens Nyheter, icke Svenska Dagbladet, givit en riktig framställning av hans röstning eller rättare sagt underlåtenhet att rösta i tryckfrihetsfrågan. Att detta erkännande, som vid den angivna tidpunkten var ägnat att kompromettera såväl hr Domö som Svenska Dagbladet, icke antogs vara avsett att publiceras i Dagens Nyheter lär inte kräva någon närmare motivering.